

Només es recorda de Santa Bàrbara quan trona

ALARMA SOCIAL DAVANT LA SORTIDA DE PRESÓ D'UN PRES NO REHABILITAT

Recentment, s'ha viscut, gairebé en directe, la mediàtica sortida en llibertat d'un intern "mediàtic", qualificat per diversos medis com el pres més perillós de Catalunya, fet que ha provocat la indignació de gran part de la societat, ja que aquest no estava rehabilitat i l'alta probabilitat que torni a delinquir.

És curiós com a vegades, sobretot des de fora del medi, simplifiquen fins a arribar a confondre que els termes "pres perillós" i "delinqüent perillós" són dues coses no necessàriament iguals. Acostuma a passar que persones que fora de la presó han comès greus delictes, un cop a dins, tenen un comportament perfectament adaptat al medi, i no solen cometre cap mena de falta disciplinària, i a l'inrevés, persones que han comès delictes poc greus, que mostren una evident manca d'adaptació i provoquen un incident darrere d'un altre. Això no vol dir que el pres "mediàtic" del que parlem hagi estat un sant durant tota la seva trajectòria penitenciària, de fet, fins fa uns anys, era un habitual dels departaments especials, etc., però actualment es trobava complint una destinació laboral de certa rellevància, per la qual cosa es pot deduir que es trobava adaptat a la vida penitenciària, que no vol dir a la vida en llibertat.

És evident, i no creiem que agafi per sorpresa a ningú que estigui relacionat amb el medi, que hi ha un nombre d'interns que poden sortir al carrer sense estar "rehabilitat". Això pot ser per diversos motius: des de l'augment de patologies mentals, fins als interns que han fet del delicte i la presó el seu "modus vivendi".

Des de **CCOO** ja fa anys que exposem aquesta problemàtica, però durant anys s'ha preferit escoltar als líders, de dubtosa credibilitat i amb clars interessos de promoció personal, de certes organitzacions, que són les mateixes que cobren abundants subvencions per part de diferents administracions, les quals, curiosament, no critiquen mai, tot i ser la

Força sindical de Catalunya

934812834

@ccoogenepresons

@ccoo.presons

genepresons@ccoo.cat

agrupaciódepresons.ccoo.cat

responsable de la insalubritat d'alguns centres penitenciaris de Catalunya, de la qualitat dels menús, etc. Només s'encarreguen de difamar als treballadors/es, potser perquè els treballadors/es no som els que donem subvencions, tal com es va poder comprovar al lamentable documental recentment emès per TV.

És un fet que hi ha delinqüents que no volen rehabilitar-se, i legalment no els podem obligar. Però el que sí que estem obligats nosaltres a fer és poder facilitar que aquells que si ho volen, tinguin la possibilitat de fer-ho, però amb les polítiques de permetre qualsevol cosa, als únics que s'afavoreix és als que pitjor comportament demostren.

Actualment, s'ha arribat a un nivell de permissivitat producte de l'actuació de certes direccions, que són dèbils amb el fort i fortes amb el dèbil, accedint a les seves extorsions, i transmetent a aquells que sí que volen reinserir-se que la via correcta no és l'esforç i la bona convivència, sinó la violència i l'extorsió. Això finalment es trasllada al carrer, quan aquests que hem custodiat finalitzen les seves condemnes i continuen repetint el mateix patró de comportament.

Tothom coneix casos d'interns que per tal de tenir-los tranquils se'ls hi proporciona tabac, trucades i comunicacions extraordinàries, etc., i s'evita l'ús de la contenció mecànica fins en els casos més justificats. Les mateixes contencions que s'apliquen igualment a hospitals, i llars de jubilats, amb persones que no han comès cap delictes, que únicament estan malalts, ja que aquesta és l'única forma d'evitar que es puguin fer mal a ells mateixos o altres. Però la contenció mecànica sembla convertir-se màgicament en maltractament sempre que la contenció la realitza un treballador penitenciari a un pres violent i amb una actitud agressiva contra si mateix o altres persones (art. 45.b de la LOGP).

Es vol arribar a un futur idíl·lic i meravellós amb contencions zero, però no s'ha donat cap altra eina alternativa per tractar els casos més dramàtics i perillosos. Com a resultat, l'únic que es fa és escombrar a sota de la catifa, i accedir a les extorsions per tal d'evitar haver de complir amb la llei i el reglament, fent d'aquesta forma el problema més gran, en comptes d'arreglar-ho.

Certes organitzacions s'omplen la boca amb la seva afirmació de defensar els drets dels presos, com si no hi hagués cap més que ells, però s'obliden sempre i de manera molt sospitosa i interessada, que la LOGP fixa clarament que el garant dels drets dels interns és el Jutge de Vigilància (el títol V de la LOGP està dedicat en exclusiva a ell), i que som **PÚNIC** col·lectiu de l'administració pública que treballem sota la vigilància continua de jutjats específics i

Força sindical de Catalunya

934812834
@ccoogenepresons
@ccoo.presons
genepresons@ccoo.cat
agrupaciódepresons.ccoo.cat

especialitzats. Aquesta és una característica pròpia de la legislació penitenciària espanyola. Qualsevol intent d'ignorar aquest fet, és un intent espuri i fals d'usurpar les funcions que la llei atorga de manera indubtable al Jutge de Vigilància.

És molt interessant i una dada a tenir en compte, la correlació que s'està establint entre la reducció de les contencions i l'augment dels suïcidis, comesos majoritàriament als DERT, que és a on també històricament s'han fet més contencions.

I és també interessant, i fins i tot ben vergonyós, que en el cas del C.P. Ponent, es donin multitud de casos d'interns extremadament alterats i perillosament agressius que provoquen incendis i destrosses, posant en clar perill la seguretat física dels treballadors, altres interns, i fins i tot ells mateixos, però mai acaben en contenció, sinó derivats a una unitat de psiquiatria penitenciària, fora dels murs del centre. I el més irònic de tot, és que moltes vegades la mesura que s'aplica en aquestes unitats és **EXACTAMENT** la mateixa que s'aplicaria als centres: la contenció mecànica, aquesta vegada qualificada de "psiquiàtrica".

Com dèiem a l'inici, ara tothom se sorprèn de com pot ser que un intern que porta tota una vida a la presó, pugui sortir al carrer sense rehabilitar. Tal vegada, aquesta pregunta ens l'hauríem de fer una mica abans, no la mateixa setmana de la llibertat. No podem esperar a l'últim dia quan hem tingut anys per afrontar els problemes.

Secció Sindical de CCOO — Centre Penitenciari Ponent

Per la dignitat de les condicions laborals i la seguretat de tots els professionals.

Lleida, 6 de maig de 2026

US CONTINUAREM INFORMANT!